

Indenrigsministeriet er villigt til at efterkomme den Henstilling, der er sket fra Folketingsudvalgets Side. Endvidere er der tilgaaet Udvalget Meddelelse om, at en Henstilling fra Folketingsudvalgets Side om forandrede Adgangsforhold og om Trafikforholdene forbi Bygningen ogsaa vil blive efterkommet fra Ministeriets Side.

Med disse Ord skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal takke for Tilslutningen til Lovforslaget, som altsaa nu vil kunne blive gennemført og skaffe den højst fornødne Kontorplads til Ministerierne. Der er af Udvalget begæret Oplysning om, hvorvidt andre Rum kunde stilles til Raadighed, og Udvalget har erkendt, at dette ikke i Øjeblikket er muligt. Den ærede Ordfører er nu kommet ind paa Spørgsmaalet om Frederiks Hospitals Anvendelse. Frederiks Hospital har Indenrigsministeriet imidlertid ikke noget at gøre med, det forvaltes af Finansministeren, og jeg formoder, at Finansministeren vil gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser.

Finansministeren (Brændes): Den ærede Ordførers Udtalelser om Frederiks Hospital giver mig Anledning til at gøre nogle Bemærkninger desangaaende. Frederiks Hospital forvaltes af Finansministeriet, til hvilket Ministerium Hospitalet med Fødselsstiftelsen og alle derhen hørende Bygninger og Grunde overgik, da Rigshospitalet var bygget. Som man maaske vil erindre, blev Rigshospitalet bygget ud fra den Forudsætning, at Salget af Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen skulde dække en stor Del af det Beløb, som medgik til Rigshospitalet, og for at gennemføre dette traf man den Gang den Foranstaltning, at Kultusministeren, som han den Gang hed, optog et Laan i Nationalbanken eller, korrektere udtrykt, lod Fødselsstiftelsen optage et Laan i Nationalbanken. Da jeg blev Finansminister, forefandt jeg altsaa det Forhold, at Fødselsstiftelsen havde optaget dette Laan og forrentede det til Nationalbanken, hvilket i Virkeligheden kun var en Form for, at Staten havde optaget et Laan, thi Fødselsstiftelsen eller Frederiks Hospital

som saadant kunde jo ikke afdrage eller forrente Laanet paa anden Maade end ved Salg af Bygningen. I Virkeligheden, kan man sige, skulde da Finansministeriet have været ivrigt for at sælge for at faa Laanet afdraget og betalt. Det forekom mig imidlertid nødvendigt, at Staten først udradede Forholdet til Nationalbanken. Jeg skal ikke komme ind paa at bedømme den Foranstaltning, der var truffet, jeg fandt den ikke overensstemmende med, hvad Rigsdagen havde kunnet vente af en Regering, idet nemlig selve dette Forhold egentlig var blevet skjult for Rigsdagen, men det skal jeg nu, som sagt, ikke komme videre ind paa. Jeg fandt det magtpaaliggende at faa Laanet betalt, og dette gav Rigsdagen mig Ret til og Bemyndigelse til; Jeg fik Bemyndigelse til at betale hele Laanet af Statskassen. Saaledes staar Frederiks Hospital og de derhen hørende Bygninger nu som et Aktiv, som Finansministeriet, hvilket Øjeblik Finansministeren anser det for hensigtsmæssigt, kan sælge; Rigsdagen har altsaa i og for sig ikke noget med Sagen at skaffe. Jeg mener hermed, at Finansministeren behøver ikke formelt nogen Bemyndigelse af Rigsdagen til at sælge her, og der er jo den gode Grund til at sælge, at det var Forudsætningen ved Rigshospitalets Bygning, at der ved Salget af Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen skulde indkomme Penge til delvis Dækning af den overordentlig store Sum, der medgik til Rigshospitalets Opførelse. Da man imidlertid ikke straks skred til Salget, idet man afventede gunstige Tider, og man ogsaa kunde mene, at der kunde gøre sig særlige Omstændigheder gældende, inden man skred til dette Salg, idet man var noget bundet af, hvem Køberen vilde blive — og senere er man for Resten ogsaa blevet bundet af Fredningsbestemmelserne med Hensyn til Bygningerne —, saa udlejedes naturligvis de Lokaler, der er i Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen, og de er, ikke egentlig af mig, men af min Forgænger, blevet udlejet til en ret billig Leje, men ogsaa delvis til Institutioner eller Personer, som man mente, man burde imødekomme. Under Krigstiden har disse Lejere ikke kunnet opsiges af den simple Grund, at Huslejenævnet har modsat sig det. Ja, Huslejenævnet har endogsaa, da Justitsministeriet